

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **A. G.**, zastoupené zákonným zástupcem: G. G., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2006, č. j. OAM-821/VL-09-ZA05-2006, o udělení azylu, o kasační stížnosti stěžovatele Mgr. Zbyňka Stavinohy, advokáta se sídlem Joštova 4, 602 00 Brno, proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 5. 2008, č. j. 56 Az 41/2008 - 86,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2. 8. 2006 zamítl žalovaný žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalobou, kterou Krajský soud v Brně zamítl rozsudkem ze dne 20. 12. 2006, č. j. 56 Az 264/2006 - 28; Nejvyšší správní soud však tento rozsudek ke kasační stížnosti žalobkyně zrušil svým rozsudkem ze dne 6. 2. 2008, č. j. 1 Azs 42/2007 - 59, a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení. V novém řízení krajský soud opět žalobu zamítl rozsudkem blíže označeným v záhlaví tohoto usnesení. Rozsudek byl doručen jednak zákonnému zástupci žalobkyně, jednak advokátu Mgr. Zbyňkovi Stavinohovi (ten žalobkyni sice v řízení o žalobě nezastupoval, ovšem krajský soud mu výrokem IV. přiznal odměnu za zastupování žalobkyně v předcházejícím řízení o kasační stížnosti).

Dne 11. 7. 2008 byla krajskému soudu doručena kasační stížnost žalobkyně A. G.; pod stížností byl podepsán jako advokát v plné moci Mgr. Zbyněk Stavinoha. Jako napadené rozhodnutí zde bylo označeno „*rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 28. 7. 2005, vydané pod sp. zn. 56 Az 264/2006*“. Krajský soud nato usnesením ze dne 23. 7. 2008 vyzval žalobkyni prostřednictvím advokáta Mgr. Zbyňka Stavinohy, aby předložila plnou moc, která opravňuje advokáta jednat jejím jménem v řízení o kasační stížnosti. Advokát na výzvu nereagoval; poté, co krajský soud postoupil věc zdejšímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti, telefonicky sdělil (viz úřední záznam ze dne 13. 10. 2008 na č. l. 103), že žalobkyni v současnosti nezastupuje a že kasační stížnost podal pouze z procesní opatrnosti.

Nejvyšší správní soud uvážil o věci takto:

Jelikož mezi advokátem Mgr. Zbyňkem Stavinohou, který podal jménem žalobkyně kasační stížnost, a žalobkyní neexistuje vztah zastoupení, není advokát oprávněn v této věci

jednat. Jeho kasační stížnost je tak návrhem podaným osobou k tomu zjevně neoprávněnou a je na místě ji odmítnout [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Tento důvod odmítnutí se zdejšímu soudu jeví jako přílehavější než odmítnutí advokátovy kasační stížnosti pro opožděnost, kterou ve své předkládací zprávě dovedl krajský soud (ačkoli z praktického hlediska je jisté lhostejné, zda k odmítnutí návrhu vedl soud ten či onen důvod: podstatné je, že věc nebude meritorně projednána). Krajský soud vyslovil domněnku, že kasační stížnost doručená krajskému soudu dne 11. 7. 2008 směřovala proti jeho dřívějšímu rozsudku vydanému ve věci sp. zn. 56 Az 264/2006: tuto spisovou značku totiž uvedl sám advokát v kasační stížnosti. S ohledem na to, v jakých časových souvislostech byla kasační stížnost podána, má však Nejvyšší správní soud za to, že uvedení této starší spisové značky je pouze písařskou chybou (stejně jako uvádění datum vydání rozsudku i datum vydání rozhodnutí správního orgánu, u nějž je však správně označeno číslo jednací), a že podání kasační stížnosti bylo skutečně reakcí advokáta na doručení rozsudku krajského soudu dne 26. 6. 2008.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl, jelikož byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou; věc žalobkyně tím však není definitivně skončena. Jak je ze spisu krajského soudu patrné, žalobkyně sama podala rovněž včasnou kasační stížnost; současně požádala o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. O této žádosti krajský soud dosud nerozhodl; až se tak stane, bude možno v řízení o kasační stížnosti žalobkyně pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu